

11. Като отиваше за Иерусалимъ, Той минаваше между Самария и Галилея.

12. И когато влизаше въ едно село, срѣгнаха Го десетъ души прокажени, които се спрѣха отдалечъ

13. и съ високъ гласъ викаха: Иисусе Наставниче, помилуй ни!

14. Като ги видѣ, рече имъ: идете, покажете се на священниците. И когато отиваха, очистиха се.

15. А единъ отъ тѣхъ, като видѣ, че е исцѣренъ, върна се, прославяйки Бога съ високъ гласъ,

16. и падна ничкомъ прѣдъ нозѣтъ Му, като Му благодарѣше; и той бѣше самарянинъ.

17. Тогава Иисусъ рече: не очистиха ли се десетимата? а гдѣ сж деветѣтъ?

18. Какъ не се намѣриха и други да се върнатъ, за да въздадатъ Богу слава, освѣнъ тоя другородецъ?

19. И му рече: стани, иди си: твоята вѣра те спаси.

20. А попитанъ отъ фарисеитѣ, кога ще дойде Царство Божие, отговори имъ: Царство Божие нѣма да дойде забѣлѣзано,

21. и нѣма да кажатъ: ето, тука е, или: на, тамъ е. Понеже ето, вжтрѣ въ васъ е Царство Божие.

22. Каза на ученицитѣ: ще дойдатъ дни, когато ще пожелаете да видите поне единъ отъ днитѣ на Сина Человѣческий, и нѣма да видите;

(11) Иоан. 4, 4. (12) Левит. 13, 46. (14) Лук. 5, 14. Мат. 8, 4. Марк. 1, 44. Левит. 14, 2.